

Grey Scale #13

Part Code ST1318
DANES-PICTA.COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

49

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK ŁĄCZNOŚCI

JAWNE

Egz. Nr 1

Tylko dla nauczycieli akademickich

7-100 012

7-100 012

KONSPEKT do przeprowadzenia wykładu na temat: SYSTEM ŁĄCZNOŚCI PUŁKU W DZIAŁANIACH BOJOWYCH

 44260

WARSZAWA

LISTOPAD

1979

49

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK ŁĄCZNOŚCI

JAWNE

~~XXXXXXXXXX~~
~~XXXXXXXXXX~~
~~XXXXXXXXXX~~

Egz. Nr 1

Tylko dla nauczycieli akademickich

7-100 000
789 000 000

K O N S P E K T

do przeprowadzenia wykładu na temat:
SYSTEM ŁĄCZNOŚCI PUŁKU W DZIAŁANIACH
BOJOWYCH

 44260

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK ŁĄCZNOŚCI

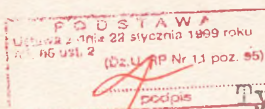
JAWNE

~~SECRET~~
~~SECRET~~
~~SECRET~~

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

Egz. nr 1

ZATWIERDZAM
SZEFE KATEDRY

płk mgr inż. K. PATKOWSKI

Tylko dla wykładowców

K O N S P E K T

do przeprowadzenia wykładu na temat:

SYSTEM ŁĄCZNOŚCI PUŁKU W DZIAŁANIACH BOJOWYCH

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Bielan Zbiorów Specjalnych
Nr ewid. _____

~~SECRET~~ 44260

K O N S P E K T

przeprowadzenia wykładu na temat:

" SYSTEM ŁĄCZNOŚCI PUŁKU W DZIAŁANIACH BOJOWYCH "

Cel wykładu: Zapoznać słuchaczy z organizacją, wymaganiami i możliwościami systemu łączności pułku w działaniach bojowych.

Miejsce: sala wykładowa

Czas: 2 godziny szkoleniowe /90`/

Pomoce szkoleniowe: schematy, przeźrocza, rzutnik.

ZAGADNIENIA SZKOLENIOWE I PODZIAŁ CZASU:

- I. Podstawy merytoryczne organizacji łączności w pułku.
- II. Charakterystyka systemu łączności pułku w działaniach bojowych.
- III. Siły i środki łączności na szczeblu pułku.

LITERATURA

1. Instrukcja łączności "Organizacja łączności w wojskach lądowych" nr bibl. 09083.
2. Podręcznik łącznościowca cz. XII "Organizacja łączności na szczeblach taktycznych" nr bibl. 013620.
3. Instrukcja "Polowe węzły łączności związków taktycznych oddziałów i pododdziałów" nr bibl. 013086.

Wprowadzenie do wykładu

Problematyka z przedmiotu "Taktyka wojsk łączności" jest obszerna i złożona. Obejmuje następujące działy:

- organizacja systemu łączności /zadania, wymagania, WŁ/;
- techniczne środki łączności;

- wojska łączności /pododdziały/;
- utajnianie wiadomości.

W procesie dydaktycznym na przedmiot ten przeznaczono w grupie łączności 157 godzin z tego:

wykłady	- 12 godzin
seminaria	- 8 godzin
ćwiczenia grupowe	- 71 godzin
ćwiczenia dowódczo-	
sztabowe	- 18 godzin
ćwiczenia szkieletowe-	30 godzin
pokazy	- 18 godzin

w pozostałych grupach 21 godzin z tego:

wykłady	- 4 godziny
seminaria	- 4 godziny
ćwiczenia grupowe	- 13 godzin

w grupach zaocznych 11 godzin z tego:

wykłady	- 4 godziny
ćwiczenia grupowe	- 7 godzin

Na I kursie we wszystkich grupach jest kolokwium i ocena roczna na którą składają się oceny z seminariów, ćwiczeń grupowych i kolokwium.

I. Podstawy merytoryczne organizacji łączności.

Pojawienie się nowoczesnych środków walki, szczególnie broni raketowo - jądrowej, wysoki stopień zmechanizowania i upancerniania wojsk, szerokie stosowanie na współczesnym polu walki desantów, powietrzno-lądowych zespołów uderzeniowych, oddziałów wydzielonych i działań rajdowych oraz masowe użycie środków radioelektronicznych spowodowało, że współczesne działania

prowadzone są w czterech wymiarach:

"w głąb", "wszerz", "w powietrzu" i "w eterze".

Współczesne działania bojowe cechuje:

zdecydowanie, duża manewrowość i dynamizm oraz gwałtowność sytuacji.

Charakter współczesnych działań bojowych wymaga zatem wysocą sprawnego dowodzenia, zapewniającego maksymalnie efektywne wykorzystanie sił i środków walki.

Dowodzenie wojskami może być realizowane różnymi sposobami. Do podstawowych możemy zaliczyć:

- przez styczność osobistą - jako najpewniejszy sposób, który jednak w działaniach bojowych, a szczególnie w natarciu może być realizowany tylko w bardzo ograniczonym czasie;

- za pomocą dokumentów bojowych, który jednak wymaga znacznego czasu na dostarczenie dokumentów bojowych do adresatów i może mieć zastosowanie tylko w odniesieniu do niektórych wiadomości i sytuacji bojowych;

- za pomocą technicznych środków łączności, który jest podstawowym sposobem dowodzenia w działaniach bojowych, uwzględniając, że tylko techniczne środki łączności umożliwiają przekazywanie wiadomości między osobami funkcyjnymi znajdującymi się:

1. w ruchu i na postoju;
2. na pożądane odległości;
3. w miejscach znanych i nieznanach;
4. między obiektami znajdującymi się na lądzie, na morzu i w powietrzu, w tym przez teren zajęty przez nieprzyjaciela.

Dowodzenie za pomocą technicznych środków łączności może być realizowane dwiema metodami:

- klasyczną w relacji człowiek - człowiek;

- oraz w oparciu o elektroniczną technikę obliczeniową /zautomatyzowane dowodzenie/ w relacjach:

- człowiek - człowiek
- człowiek - maszyna
- maszyna - człowiek.

Dowodzenie na szczeblu pułku organizowane jest ze stanowiska dowodzenia /SD/ rozwijanego w natarciu w odległości 3-5 km od przedniego skraju na kierunku głównego uderzenia pułku i w obronie 5-8 km jako podstawowego punktu dowodzenia oraz z tyłowego stanowiska dowodzenia /TSD/ rozwijanego w odległości 10-15 km od przedniego skraju. Ponadto w pułku organizuje dla potrzeb dowódcy pułku PO.

Tak więc stosownie do przedstawionej struktury punktów dowodzenia należy w pełnym zakresie zorganizować łączność ze starych punktów dowodzenia i w ograniczonym zakresie z doraźnego punktu /PO/.

Za organizację łączności na poszczególnych punktach dowodzenia odpowiadają odpowiednie osoby.

Regulamin walki Sił Zbrojnych PRL /dywizja - pułk/ p.61 mówi między innymi, cytując:

"Szef sztabu pułku ponosi odpowiedzialność za organizację łączności zapewniającą dowodzenie wojskami podległymi i współdziałającymi oraz powiadamianie /ostrzeganie, alarmowanie/; za łączność dowodzenia tyłami odpowiada kwatermistrz pułku. Bezpośrednia odpowiedzialność za zapewnienie trwałej i ciągłej łączności ponosi szef **łączności** pułku".

Podstawą planowania łączności i jej organizacji jest :

- zadanie pułku i decyzja dowódcy pułku;
- zarządzenie łączności sztabu dywizji;
- wytyczne szefa sztabu do organizacji łączności;

- dane o ilości oraz stanie posiadanych sił i środków;
- potrzeby w zakresie łączności szefów rodzajów wojsk i służb.

Decyzja dowódcy pułku i dane o ilości oraz stanie posiadanych sił i środków łączności stanowią zasadniczą podstawę do planowania łączności.

Zarządzenie łączności sztabu dywizji określa:

- sposób organizacji łączności z dowódcą i sztabem dywizji oraz szefami rodzajów wojsk;
- sposób organizacji łączności współdziałania, tyłów i ostrzegania;
- zasady wykorzystania różnych środków łączności /w tym ograniczenia/;
- sposób materiałowo-technicznego zaopatrywania pododdziałów łączności w sprzęt i materiały łączności;
- przydziała dane eksploatacyjne /częstotliwości, kryptonimy, sygnały rozpoznawcze itp./ niezbędne do zapewnienia łączności z dywizją i podległymi pododdziałami;
- sposób i terminy składania meldunków.

Wytyczne szefa sztabu do organizacji łączności określają szczegółowo zadania łączności wynikające z zadania i decyzji dowódcy.

Na podstawie powyższych danych szef łączności pułku opracowuje plan łączności,

który jest jego decyzją wyrażoną graficznie i uzasadnioną rozliczeniem sił i środków łączności oraz kalkulacjami czasowo-przestrzennymi.

Plan łączności zatwierdza szef sztabu.

Na szczeblu pułku plan łączności obejmuje:

- schemat łączności radiowej;
- schemat łączności radioliniowej i przewodowej;
- schemat wojskowej poczty polowej;

- rozliczenie sił i środków łączności;
- mapa robocza /prowadzi szef łączności/.

Na podstawie planu łączności oraz danych eksploatacyjnych szef łączności opracowuje wytyczne do organizacji łączności /wydawane ustnie/. Plan łączności powinien w całej rozciągłości uwzględniać zadanie stojące przed łącznością oraz ogólne zasady organizacji łączności.

Do podstawowych zadań stawianych łączności należą:

- zapewnienie dowódcy i sztabowi dowodzenia podległymi wojskami;
- zapewnienia aparatowi politycznemu realizacji zamierzeń w zakresie politycznego oddziaływania na wojska;
- zapewnienie współdziałania oddziałów /pododdziałów/ różnych rodzajów wojsk /służb/ wojsk specjalnych i sąsiadów;
- zapewnienie dowodzenia pododdziałami tyłowymi i kierowania materiałowo-technicznym i medycznym zaopatrzywaniem wojsk;
- zapewnienie przekazywania sygnałów alarmowych o nalotach powietrznych nieprzyjaciela, zagrożeniu jądrowym, chemicznym itp.

Podczas planowania i organizacji łączności należy przestrzegać następujących zasad:

1. System łączności powinien być tak rozbudowany, aby zapewniał na zasadniczych kierunkach kompleksowe /jednoczesne lub przez zamianę/ stosowanie różnorodnego sprzętu łączności;
2. Umożliwiał dowodzenie o dwa /jeden/ szczeble niżej włącznie;
/Dlatego też radiotelegrafiści - radiotelefoniści pracujący we wszystkich relacjach powinni znać na pamięć stały kryptonim i sygnał rozpoznawczy dowódcy pułku.

Powyższym kryptonimem i sygnałem rozpoznawczym dowódca pułku ~~może~~ włączać się do wszystkich sieci i kierunków o dwa szczeble dowodzenia niżej włącznie na prawach pierwszeństwa po sygnałach alarmowych/.

3. Łączność współdziałania pomiędzy współpracującymi oddziałami pododdziałami różnych rodzajów wojsk i służb, wojsk specjalnych i sąsiadów zapewnia się na podstawie wytycznych dowódcy /szta. organizującego współdziałanie na czas walki;
  - łączność pomiędzy oddziałami - przewodowa z prawa na lewo siłami i środkami prawego, pozostałymi środkami łączności wydziela każdy ze współdziałających oddziałów;
  - z tyłu do frontu podobnie jak wyżej.

II. Charakterystyka systemu łączności pułku w działaniach bojowych.

System łączności - jest to zespół węzłów, stacji i linii łączności powiązanych ze sobą w określony sposób i w odpowiednim porządku /kolejności/ odpowiadający organizacji dowodzenia wojskami, charakterowi działań bojowych oraz wykonywanym zadaniom.

System łączności powinien spełniać szereg wymagań jakie stawia się łączności we współczesnych działaniach bojowych. Do podstawowych zaliczamy:

1. Terminowość zapewnienia łączności, która jest ściśle związana z terminową wymianą informacji /wiadomości/, problemem bezprecedensowym na współczesnym polu walki i w tym gronie chyba nie wymaga uzasadnienia.

Osiąga się ją poprzez:

- stawianie zadań na organizację łączności z wyprzedzeniem, umożliwiającym zorganizowanie jej w nakazanym czasie

/dojazd, rozwinięcie, nawiązanie łączności itp/;

- wykorzystanie takich środków łączności, które w danym czasie umożliwią wymianę wiadomości /odległość, ruch, postój itp/;
- utrzymanie sił i środków łączności w stałej gotowości do wykonania zadań /szczególnie stan techniczny sprzętu/.

2. Niezawodność działania łączności, ciągłość, szybkość /w ruchu i na postoju/ - jako kompleks przedsięwzięć zapewniających przekazanie wiadomości w odpowiednim czasie i w różnych warunkach sytuacji bojowej. Każdy sprzęt posiada odpowiedni współczynnik niezawodności. Ogólnie przyjmuje się, że radiostacje 0,4 - 0,7
stacje radioliniowe - 0,7

Współczynnik niezawodności równa się:

$$K = \frac{\text{czas pracy sprzętu}}{\text{wymagany czas pracy}} \quad K_s = \frac{\sum_{i=1}^n T_s}{T}$$

T_s - czas sprawnego działania
 T - czas ogólny działania

Zależy on od: - zakłóceń nieprzyjaciela

- broni jądrowej
- wyszkolenia obsług
- stanu technicznego sprzętu.

Niezawodność osiąga się przez:

- stosowanie środków odpowiednio do ich możliwości taktyczno-technicznych;
- kompleksowe wykorzystanie różnych środków łączności na podstawowych kierunkach, ponieważ

$$K = 1 - /1 - K_1 / /1 - K_2 / /1 - K_3 / \dots / 1 - K_n /$$

- stałe odtwarzanie odvodu sił i środków łączności;
- właściwa organizacja przesunięcia WŁ;

- stosowanie przedsięwzięć z zakresu ochrony przed zakłóceniami, maskowania, inżynierskiego zabezpieczenia, ochrony i obrony /zwiększenie mocy radiostacji, rozszerzenie zakresu częstotliwości, zastosowanie modulacji jednowstęgowej itp/;

Potrzeby współczesnego pola walki wymagają ażeby wiadomości I kategorii były zebrane, opracowane i przedstawiane dowódcy pułku w ciągu do 2 /3-5/ minut, a pozostałe tzn. II i III kategorii ważności w czasie nie przekraczającym 15 - 20 minut. W czasie II wojny światowej czasy te wynosiły 1,5 - 2 godzin, a także i obecnie wahają się w granicach 0,5 - 1 godziny.

Uzyskanie tych wskaźników jest możliwe głównie przez:

- usprawnienie sposobu przygotowania wiadomości;
- automatyczne lub mechaniczne jej utajnianie;
- usprawnienia techniczno - eksploatacyjne środków i urządzeń łączności /automatyczne łączenie, przestrajanie aparatury /R-140, R-137, R-111, R-107 itp/, mechaniczne rozwijanie anten radiostacji i stacji radioliniowych stosowanie urządzeń wielokanałowych.

3. Wierność /wiarygodność/ i bezpieczeństwo /skrytość/ przekazywanych wiadomości.

Chodzi głównie o to, aby wiadomości wymieniane były w formie niezniekształconej i nie wymagały powtórzeń, dodatkowych wyjaśnień itp. Pamiętać należy, że niezależnie od niedoskonałości aparatury łączności, wymiana wiadomości będzie zakłócana celowo przez nieprzyjaciela, zakłócenia atmosferyczne i od własnych radiostacji.

Wymagalność w tym zakresie w stosunku do środków łączności bardzo wzrosła. Dotyczy to w szczególności systemu

transmisji danych. Jeżeli obecnie współczynnik zniekształceń urządzeń przetwórczych waha się w granicach $3 \cdot 10^{-1}$ do $5 \cdot 10^{-2}$, a przy odbiorze przez człowieka wymaga się aby /granicach/ urządzenie pracowało z dokładnością rzędu 10^{-4} to wymagania dla transmisji danych wynoszą 10^{-8} . Stąd konieczność stosowania urządzeń z samokontrolą błędów /w kanałach telegraficznych jest to stosowane/

Bezpieczeństwo /skrytość/ przekazywanych wiadomości - jedno z podstawowych wymagań stawianych przed systemem łączności. Jest to wymóg, który może być zapewniony jedynie dzięki kompleksowemu stosowaniu przedsięwzięć przez wszystkie osoby uprawnione do prowadzenia rozmów /wymiany wiadomości/ przez techniczne środki łączności.

Trzeba mieć na uwadze, że nieprzyjaciel ma możliwość rozpoznania środków radiowych na całą głębokość ugrupowania bojowego pułków I i II rzutu w dzień oraz I rzutu w nocy tj. KF - 50 - 80 w dniu i do 25 km w nocy. UKF - 40 - 50 w dzień, 10-15 w nocy. Dlatego też na problem bezpieczeństwa przekazywania wiadomości powinna być zwrócona szczególna uwaga przez wszystkich użytkowników technicznych środków łączności głównie radiowych i radioliniowych.

W tym celu stosuje się urządzenia utajniające automatyczne i mechaniczne /dominują jeszcze klasyczne ręczne metody utajniania/, ograniczenia wykorzystania środków radiowych w niektórych etapach działań bojowych, skracania treści przekazywanych wiadomości.

System łączności pułku obejmuje:

- węzły łączności SD i TSD;
- kierunki przewodowe i radioliniowe;
- sieci i kierunki radiowe;

- kierunki i marszruty okrężne WPP.

Węzeł łączności jest to zespół sił i środków łączności rozwinięty w określonym rejonie dla zapewnienia łączności dowódcom i sztabom określonych szczebli dowodzenia.

Węzły łączności są podstawowymi elementami /dowodzenia/ systemu łączności - szczegółowo będziemy je omawiali na zajęciach seminarnaryjnych.

Kierunki przewodowe i radioliniowy sieci i kierunki radiowe oraz kierunki i marszruty okrężne WPP tworzą dalekosiężną łączność pułku.

Kierunek radioliniowy w pułku organizuje się pomiędzy SD i PO dowódcy pułku w dwóch /jednym/ kanale telefonicznym. Z przełożonym utrzymywana jest w dwóch kanałach telefonicznych, w tym jeden utajniony i 1 kanale telegraficznym jawnym.

Łączność przewodową w pułku organizuje się:

- w obronie;
- w rejonach wyjściowych do natarcia;
- w rejonach stanowisk dowodzenia /łączność wewnętrzna/.

Sieci i kierunki radiowe.

Na szczeblach taktycznych, a więc i w pułku podstawowymi środkami łączności w toku walki są środki radiowe.

Regulamin walki SZ mówi m.in.

"Radio jest podstawowym środkiem łączności w toku walki, ponieważ może zapewnić ciągłe dowodzenie wojskami w najtrudniejszej sytuacji. Wszyscy dowódcy i szefowie sztabów powinni zawsze mieć przy sobie radiostacje i umieć się nimi posługiwać osobiście".

Dlatego też dużą uwagę przypisuje się treningowi na sprzęcie łączności zarówno w jednostkach, a także w ASG.

Środki radiowe posiadają szereg zalet, które szczególnie na szczeblach taktycznych dterminują ich wykorzystanie:

- zapewnienie łączności w ruchu;
- zapewnienie łączności przez teren zajęty przez nieprzyjaciela;
- zapewnienie łączności z korespondentami, których miejsce pobytu może być nieznane;
- możliwość przekazywania wiadomości do kilku korespondentów jednocześnie.

W obronie środki radiowe będą dominowały z chwilą rozpoczęcia działań bojowych i zniszczenia, uszkodzenia lub przerw w działaniu środków przewodowych, które w okresie przygotowań powinny spełniać zasadniczą rolę w dowodzeniu wojskami gdyż cechuje je:

- duża odporność na zakłócenia;
- względne bezpieczeństwo przekazywanych wiadomości;
- stosunkowo wysoka jakość /niezawodność/ łączności.

W tym okresie /przygotowania/ łączność radiowa nie powinna być wykorzystywana ze względu na jej cechy ujemne:

- możliwość przechwyty wiadomości;
- możliwość namiaru i określenie miejsca rozmieszczenia;
- możliwość zakłóceń.

W marszu i w boju spotkaniowym - głównie środki radiowe jednak umiejętnie wykorzystywane tzn. wymiana krótka, głównie nadawanie i odbiór umówionych sygnałów dowodzenia.

Łączność środkami radiowymi może być zapewniona:

- dwustronnie lub jednostronnie /sieci dowodzenia/
/alarmowanie/;
- simpleksem lub dupleksem.

Można ją organizować:

- na kierunku radiowym /duża przepustowość rozmów, możliwa praca duplexowa fonem lub dalekopisem, możliwa praca bez kryptonimów i sygnałów rozpoznawczych radiostacji/;
- w sieci radiowej /możliwość nadawania do kilku korespondentów jednocześnie, w przypadku utraty łączności możliwe jest pośredniczenie itp./;
- sposobem kombinowanym /główna nadaje w sieci, korespondenci odpowiadają na kierunkach/;
- na częstotliwościach dyżurnego odbioru - polega na tym, że wydziela się radiostacje, które pracują non stop na odbiór i w wypadku utraty podstawowej łączności korespondent przestraja się na tę częstotliwość i tam próbuje znaleźć kontakt.

Sposób rozmieszczenia środków radiowych na SD, TSD:

- radiostacje średniej mocy do 2 km;
- wozy dowodzenia, aparatownie, radiostacje małej mocy na SD, TSD.

Obowiązkowa jest organizacja sterowania radiostacjami średniej mocy.

Dla potrzeb dowództwa i sztabu pułku łączność radiową organizuje się:

Z przełożonym /dywizją/ w sieciach i kierunkach organizowanych przez sztab dywizji, a pułk wydziela odpowiednie radiostacje.

Najczęściej dywizja organizuje do pracy z pułkiem:

- dwie sieci radiowe za pomocą radiostacji KF R-130/R-112/ i UKF R-111 /R-105 PM/;
- dwie sieci radiowe sztabu KF R-118K i UKF R-111/R-113/;
- dla potrzeb poszczególnych szefów /szef artylerii, OPL, rozpoznania, zabezpieczenia chemicznego, saperów,

kwatermistrza i szefa służb technicznych/ za pomocą radiostacji małej mocy z WD /z wyjątkiem szefa saperów/.

Z podwładnymi za pomocą radiostacji małej mocy przede wszystkim z WD:

- dla potrzeb dowódcy w dwóch sieciach radiowych UKF /R-105PM i R-113 - do bcz/;
- dla potrzeb szefa sztabu na rst. KF R-112;
- dla szefa rozpoznania z PR na KF R-130;
- dla szefa saperów UKF R-107 /R-123/;
- dla szefa zabezpieczenia chemicznego UKF /R-123/;
- dla szefa artlerii UKF /R-123/;
- dla szefa OPL UKF /R-123/;

Łączność środkami radiotelefonicznymi może być organizowana na kierunku pomiędzy SD i PO.

Łączność środkami WPP organizowana jest na kierunkach i marszrutach określonych. Podstawowa zasada to: przełożony do podwładnego swoimi siłami i środkami, ale nie zwolni ^{to} podwładnego od dostarczenia pilnych przesyłek przez podwładnego do przełożonego swoimi środkami.

II. Siły i środki łączności na szczeblu pułku.

Podstawowym pododdziałem przeznaczonym do zapewnienia łączności na szczeblu pułku jest kompania łączności.

Kompania łączności posiada w swoim składzie:

1. Dowództwo /dca, szef, pisarz/ - 3
2. Pluton radiowy /2xR-118, 3xWD, drużyna telefoniczna/ - 25
3. Pluton łączności dowodzenia /RWŁ-1M, drużyna r/telefoniczna, drużyna poczty polowej/ - 20
4. Pluton remontowy - 6
5. Drużyna gospodarcza - 6

Razem: 60

Zasadniczy sprzęt i jego przeznaczenie w systemie łączności:

Pluton radiowy

R-3 /2x105PM, R-112, R-113, R-403M, K-1, R-311, ŁP-10, 2xTAI-43MR/

R-118K - S/R sztabu dywizji

R-118 BMZ - S/R kwatermistrza dywizji

R-2 - szefa sztabu /R-105PM, R-105, R-112, R-113, ŁP-10, 2xTAI-43MR/

R-2 - kwatermistrza

Ponadto 3x R-107

5 x R-126

10 x K-2

2 x TAP-67

Pluton łączności dowodzenia

RWŁ-1M / R-405Z, R-105PM, K-1, urządzenie kodujące typu "F",
telefoniczne urządzenie utajniające typu "J", 10xTAI-43MR,
ŁP-40 dlkp.T-63/.

Ponadto 2 x ŁP-10, 4 x TAP-67, PKA-10 km, PKL-60km, 2x samochód
osobowo-terenowy i 2 x motocykl

Posiadanymi siłami i środkami kompania łączności rozwija węzły łączności SD i TSD.

Poza wymienionymi siłami i środkami na WŁ SD rozwijany jest WD RD-115z z drużyny dowodzenia szefa artylerii, WD R-5 szefa rozpoznania, i WD-43 szefa OPL oraz BRDM szefa zabezpieczenia chemicznego.

WD RD-115z /R-107, R-123, R-130, 2xTAP-67/

WD R-5 /R-123, R-130, R-323, R-870, 2 x TAI-43MR/.

WD -43 /R-107, 2 x R-123, TAP-67/.

Zakończenie

Zagadnienie automatyzacji dowodzenia wojskami było w ostatnich latach szeroko dyskutowane. Poczyniono pewne kroki w tym

zakresie specjaliści radzieccy opracowali podstawowe założenia PZSDW /PAUW/, który przyjęto do realizacji na X posiedzeniu Wojskowej Rady Naukowo-Technicznej ZSZ UW w 1974 roku w Warnie.

Było to podstawą do opracowania wymagań i kierunków rozwoju "Jednolitego systemu łączności PZSDW".

Oto niektóre wymagania systemu łączności nad którymi się aktualnie pracuje:

1. Konieczność zabezpieczenia ciągłego i operatywnego dowodzenia na głównym kierunku przy prawdopodobieństwie zniszczenia 40 - 50% sprzętu łączności /drogi okrężne, zapasowe, rezerwowe/.
2. W skład jednolitego systemu łączności powinny wchodzić wszystkie autonomiczne relacje łączności rodzajów wojsk /rozpoznanie, obrony OPL, tyłów itp/.
3. W całym systemie automatyczne utajnianie z odpowiednią mocą kryptograficzną oraz ochrona systemu przed wprowadzeniem fałszywych wiadomości.
4. Zapewnienie ciągłej i operatywnej wymiany wiadomości podczas przesunięć punktów dowodzenia.
5. System łączności powinien zapewniać wymianę informacji przy zautomatyzowanym jak i niezautomatyzowanym systemie dowodzenia.

Wykonano w 4 egz.

Egz.nr 1 - 4 - BN-026

Wyk.płk W.BRYLIŃSKI /tel

Druk.EB.dn.5.02.80r. 50485/

Nr ks.masz.Pf 20/KTWŁ

OPRACOWAŁ

ppłk dr Władysław BRYLIŃSKI

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Działu Zbiorów Specjalnych
Nr ewid. _____

44260

